धोता-त्री,	धावयिता-त्री,	दुधूषिता-त्री,	दोधूयिता-त्री ;
[1]धुन्वन्-[A]ती,	धावयन्-न्ती,	दुधूषन्-न्ती ;	—
धोष्यन्-न्ती-ती,	धावयिष्यन्-न्ती-ती,	दुधूषिष्यन्-न्ती-ती ;	
धुन्वानः,	धावयमानः,	दुधूषमाणः,	दोधूयमानः ;
धोष्यमाणः,	धावयिष्यमाणः,	दुधूषिष्यमाणः,	दोधूयिष्यमाणः ;
[2]विधुत्-विधुतौ-विधुतः ;		—	—
[B]धुतम्-धुतः-धुतवान्,	धावितः,	दुधूषितः,	दोधूयितः-तवान् ;
धवः, [3]धवनः, प्रधावी,	धावः,	दुधूषुः,	[4]दोधूः ;
धोतव्यम्,	धावयितव्यम्,	दुधूषितव्यम्,	दोधूयितव्यम् ;
धवनीयम्,	धावनीयम्,	दुधूषणीयम्,	दोधूयनीयम् ;
[5]धव्यम्, अवश्यधाव्यम्,	धाव्यम्,	दुधूष्यम्,	दोधूय्यम् ;
[6]धूयमानः,	धाव्यमानः,	दुधूष्यमाणः,	दोधूय्यमानः ;
[7]धवः,	धावः,	दुधूषः,	दोधूयः ;
धोतुम्,	धावयितुम्,	दुधूषितुम्,	दोधूयितुम् ;
विधुतिः, [8]धुनिः,	धावना,	दुधूषा,	दोधूया ;
धवनम्,	धावनम्,	दुधूषणम्,	दोधूयनम् ;
धुत्वा,	धावयित्वा,	दुधूषित्वा,	दोधूयित्वा ;
विधुत्य,	विधाव्य,	विदुधूष्य,	विदोधूय्य ;

1. शतरि, 'स्वादिभ्यः—' (3-1-73) इति श्नुप्रत्यये, यणादेशे च रूपम् ।
2. क्विपि, 'ह्रस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुगागमः । ल्यप्यप्येवं ज्ञेयम् ।
3. 'चलनशब्दार्थादकर्मकात्—' (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच् । अकर्मकत्वमपि धातोरस्य विवक्षाभेदेन भवति ।
4. यङन्तात् पचाद्यचि यङो लुकि, यणादेशे रूपमेवम् ।
5. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यत्प्रत्यये गुणः, अवादेशश्च । आवश्यकार्थे तु 'ओरावश्यके' (3-1-125) इति ण्यत्प्रत्यये आवादेशः ।
6. यगन्ताच्छानशि, 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः ।
7. 'ऋदोरप्' (3 3-57) इति भावेऽप्प्रत्ययः । घञोऽपवादः ।
8. क्तिनि, बाहुलकात् निप्रत्ययः, 'ग्लानिः, म्लानिः' इतिवत् । धुनिः = नदी ।

A. 'हेम्नः स्थलीषु परितः परिवृत्य वाजी
धुन्वन् वपुः प्रविततायतकेशपङ्क्तिः ।' शि. व. 5.55.

B. 'कुब्जा कृतारिबलमैक्षत वृष्णवती सा
पात्रं समीरधुतसौरभधूतमृङ्गम् ॥' धा. का. 2.68.